

KLACHTENREGELING WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

(besluitnummer: 2013cb0471, d.d. 10 december 2013)

Preambule

Binnen de Universiteit van Amsterdam rust op alle betrokkenen bij het onderwijs en onderzoek een eigen verantwoordelijkheid voor de instandhouding van de wetenschappelijke integriteit. De algemene beginselen van professioneel wetenschappelijk handelen dienen daartoe te allen tijde te worden nageleefd.

In de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (VSNU 2004, aangepast in 2012) is een uitwerking gegeven aan deze beginselen die ook door de Universiteit van Amsterdam worden onderschreven en gelden als richtlijnen voor de universiteit als bedoeld in artikel 1.7 van de WHW. Een van de middelen ter toetsing van de wetenschappelijke integriteit is het recht te klagen indien (het vermoeden bestaat dat) medewerkers van de universiteit de wetenschappelijke integriteit schenden.

Voor de verwezenlijking van dit klachtrecht heeft het College van Bestuur de onderstaande regeling vastgesteld.

§ 1 Definities

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

beklaagde: de medewerker over wiens gedraging een klacht is ingediend;

commissie: de door het College van Bestuur ingestelde commissie ter behandeling van klachten inzake schending van de wetenschappelijke integriteit;

klacht: een melding over (een vermoeden van) schending van de wetenschappelijke integriteit begaan door een medewerker;

klager: degene die zich met een klacht wendt tot de commissie, al dan niet via het College van Bestuur;

LOWI: Landelijk Orgaan voor Wetenschappelijke Integriteit;

medewerker: degene die cf. de CAO-NU een dienstverband heeft (gehad) bij de universiteit of die anderszins werkzaam is (geweest) onder verantwoordelijkheid van de universiteit;

schending van de wetenschappelijke integriteit: handelen of nalaten in strijd met de principes van goed wetenschappelijk onderwijs en onderzoek, zoals uitgewerkt in de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening en de ALLEA European Code of Conduct for Research Integrity;

universiteit: Universiteit van Amsterdam;

vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit: degene die als vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit is aangewezen door het College van Bestuur.

Besluitnummer:
2013cb0471

§ 2 Klachten

Artikel 2

1. Eenieder heeft het recht een klacht in te dienen bij de commissie, al dan niet via het College van Bestuur.
2. Titel 9.1 Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de klachtbehandeling in deze regeling daarvan niet afwijkt.
3. Indien de klacht betrekking heeft op een lid van het College van Bestuur, kan de klacht worden ingediend bij de commissie, al dan niet via de Raad van Toezicht. In dat geval brengt de commissie advies uit aan de Raad van Toezicht en oefent deze de bevoegdheden uit van artikel 11.
4. Eenieder is verplicht aan de vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit en de (sub)commissie binnen de gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die zij redelijkerwijs kunnen vragen bij de uitoefening van hun bevoegdheden.
5. Eenieder die is betrokken bij de behandeling van een klacht is geheimhouding verschuldigd over hetgeen hem in de klachtprocedure bekend is geworden.

§ 3. Vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit

Artikel 3 Benoeming

1. Het College van Bestuur benoemt één of meerdere vertrouwenspersonen wetenschappelijke integriteit voor een periode van vier jaar gehoord de decanen. Herbenoeming voor een aansluitende periode van telkens vier jaar is mogelijk.
2. Voor benoeming is vereist:
 - het zijn van (emeritus) hoogleraar met lange ervaring in onderzoek en onderwijs, bij voorkeur opgedaan aan één of meer Nederlandse universiteiten;
 - het genieten van een onbesproken wetenschappelijke reputatie;
 - het kunnen omgaan met tegenstellingen en conflicten;
3. Het College van Bestuur kan de benoeming tussentijds beëindigen:
 - op eigen verzoek van de vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit;
 - wegens niet langer voldoen aan de vereisten voor benoembaarheid;
 - wegens disfunctioneren als vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit gehoord de decanen.
4. Niet voor benoeming tot vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit komen in aanmerking de leden van de Raad van Toezicht, de leden van het College van Bestuur en de decanen.

Artikel 4 Taak

De vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit:

- a. fungeert als aanspreekpunt voor vragen en klachten over wetenschappelijke integriteit;
- b. probeert indien hij daartoe mogelijkheden ziet te bemiddelen of de klacht anderszins in der minne op te lossen;
- c. informeert klager over de procedure voor het indienen van een klacht bij de commissie.

Besluitnummer:
2013cb0471

Artikel 5 Verantwoording

1. De vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit legt over zijn werkzaamheden achteraf verantwoording af aan het College van Bestuur in een jaarlijkse rapportage ten behoeve van het jaarverslag van de universiteit.
2. De vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit is geheimhouding verschuldigd over hetgeen hem in die hoedanigheid bekend is geworden.

§ 4 Commissie wetenschappelijke integriteit

Artikel 6 Benoeming en samenstelling

1. Het College van Bestuur stelt een commissie wetenschappelijke integriteit in.
2. De commissie wordt gevormd door de voorzitter en minimaal twee andere leden. Ten minste één van de leden is jurist. De commissie wordt ambtelijk ondersteund door een jurist.
3. De voorzitter en de leden worden benoemd door het College van Bestuur voor een periode van vier jaar gehoord de decanen. Herbenoeming voor een aansluitende periode van telkens vier jaar is mogelijk.
4. Voor benoeming is vereist:
 - het zijn van (emeritus) hoogleraar met lange ervaring in onderzoek en onderwijs, bij voorkeur opgedaan aan één of meer Nederlandse universiteiten en
 - het genieten van een onbesproken wetenschappelijke reputatie.
5. Het College van Bestuur kan de benoeming tussentijds beëindigen:
 - op eigen verzoek van de voorzitter of lid van de commissie;
 - wegens niet langer voldoen aan de vereisten van benoembaarheid;
 - wegens disfunctioneren als voorzitter of lid van de commissie gehoord de decanen.
6. Niet voor benoeming tot voorzitter of lid van de commissie komen in aanmerking de leden van de Raad van Toezicht, de leden van het College van Bestuur, de decanen en de vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit.

Artikel 7 Taak

De commissie onderzoekt klachten en brengt daarover advies uit aan het College van Bestuur. De commissie kan voor het onderzoek van een klacht een subcommissie instellen die de commissie adviseert over de gegrondheid van de klacht. Voorts adviseert de commissie gehoord de vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit het College van Bestuur gevraagd en ongevraagd over het preventiebeleid van de universiteit op het gebied van schending van de wetenschappelijke integriteit.

Artikel 8 Bevoegdheden

1. De (sub)commissie is bevoegd informatie in te winnen bij alle werknemers en organen van de universiteit. Zij kan inzage verlangen in alle documentatie en correspondentie die zij voor de beoordeling van de klacht van belang acht.
2. De (sub)commissie kan getuigen en deskundigen, al dan niet verbonden aan de universiteit, horen of raadplegen. Van het horen of de raadpleging wordt een rapportage opgemaakt.
3. De commissie brengt het definitieve advies uit aan het College van Bestuur.

Besluitnummer:
2013cb0471

Artikel 9 Werkwijze

1. Voor zover de werkwijze van de commissie niet in deze of in een nadere regeling is vastgelegd, wordt deze bepaald door de voorzitter.
2. Leden van de (sub)commissie die op enigerlei wijze zijn betrokken bij de personen of feiten waarop de klacht betrekking heeft, nemen niet deel aan de behandeling van de klacht.
3. De commissie beoordeelt de ontvankelijkheid van de klacht onder meer aan de hand van de volgende criteria:
 - a. een duidelijke omschrijving van de (vermoede) schending van de wetenschappelijke integriteit door één of meer bepaalde medewerkers van de universiteit;
 - b. de daarop betrekking hebbende schriftelijke stukken of andere bewijsmiddelen;
 - c. vermelding van naam, functie en contactgegevens van klager.
4. De commissie is bevoegd een klacht niet in behandeling te nemen indien:
 - de schending naar haar oordeel te lang geleden heeft plaatsgevonden;
 - klager naar haar oordeel onredelijk lang heeft gewacht met het indienen van de klacht;
 - de klacht al eerder is onderzocht of naar haar oordeel kennelijk ongegrond of kennelijk van onvoldoende belang is verklaard.
5. De commissie kan klager en beklagde doorverwijzen naar de vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit indien de klacht naar haar oordeel zich leent voor bemiddeling of oplossing in der minne. De termijn als bedoeld onder 9 wordt in dat geval opgeschort. Van opschorting van de termijn wordt schriftelijk mededeling gedaan aan klager en beklagde.
6. De commissie kan klager de gelegenheid bieden de klacht aan te vullen binnen een door haar gestelde termijn.
7. De commissie oordeelt binnen drie weken na ontvangst van de klacht over de ontvankelijkheid van de klacht. Indien zij tot niet-ontvankelijkheid concludeert, brengt zij daarover terstond advies uit aan het College van Bestuur.
8. Indien de commissie de klacht ontvankelijk acht, gaat zij over tot inhoudelijke behandeling.
 - De (sub)commissie hoort de naar haar oordeel in aanmerking komende betrokkenen bij de klacht, waaronder in ieder geval klager en beklagde. Van het horen wordt een verslag opgemaakt.
 - De (sub)commissie hoort de betrokkenen in elkaars aanwezigheid, tenzij er zwaarwegende redenen zijn dit niet te doen. In dat geval wordt aan de niet-aanwezige betrokkene(n) een verslag verstrekt.
 - Bij het horen kunnen de betrokkenen zich laten bijstaan.
9. Binnen twaalf weken na ontvangst van de klacht brengt de commissie advies uit aan het College van Bestuur over de gegrondheid van de klacht. Deze termijn kan door de commissie telkens met ten hoogste twaalf weken worden verlengd. Van verlenging van de termijn wordt schriftelijk mededeling gedaan aan klager en beklagde.
10. De zittingen van de (sub)commissie zijn niet openbaar.

Artikel 10 Verantwoording

1. De commissie legt over haar werkzaamheden achteraf verantwoording af aan het College van Bestuur in een jaarlijkse rapportage ten behoeve van het jaarverslag van de universiteit.
2. De leden van de (sub)commissie en eventuele geraadpleegde deskundigen zijn geheimhouding verschuldigd over hetgeen hun in die hoedanigheid bekend is geworden.

Besluitnummer:
2013cb0471

Artikel 11 Vervolprocedure

1. Binnen vier weken na ontvangst van het advies van de commissie stelt het College van Bestuur zijn aanvankelijk oordeel vast. Het stelt klager en beklagde hiervan terstond schriftelijk in kennis. Het advies van de commissie wordt meegezonden met het aanvankelijk oordeel.
2. Binnen zes weken na de onder 1 genoemde kennisgeving door het College van Bestuur kunnen klager en beklagde het LOWI verzoeken een advies uit te brengen over het aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur, voorzover dit de (procedure aangaande de) schending van de wetenschappelijke integriteit betreft. De commissie zendt desgevraagd terstond alle op de klacht betrekking hebbende stukken in afschrift aan het LOWI.
3. Indien door klager of beklagde niet om advies van het LOWI is gevraagd binnen de onder 2 genoemde termijn, stelt het College van Bestuur zijn oordeel vast.
4. Indien het advies van het LOWI is gevraagd, betreft het College van Bestuur het advies van het LOWI in zijn oordeel.

Artikel 12 Publicatie

Het advies van de commissie en het oordeel van het College van Bestuur worden na afronding van de procedure in geanonimiseerde vorm gepubliceerd op de website van de VSNU.

Artikel 13 Bescherming

Het indienen van een klacht ingevolge deze regeling mag voor klager tot generlei nadeel, direct of indirect, leiden, tenzij klager niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hetzelfde geldt voor getuigen, deskundigen, de vertrouwenspersonen wetenschappelijke integriteit of de (sub)commissieleden.

§ 5 Overige bepalingen

Artikel 14 Onvoorziene gevallen

In gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist het College van Bestuur.

Artikel 15 Inwerkingtreding en bekendmaking

1. Deze regeling treedt in werking op de dag na die van bekendmaking en werkt terug tot 1 september 2013. Zij vervangt per gelijke datum de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit van Amsterdam van 1 oktober 2012.
2. Deze regeling wordt gepubliceerd op de website van de universiteit.

Besluitnummer:
2013cb0471

Bijlage bij Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit van Amsterdam

Schendingen van de wetenschappelijke integriteit

In de wetenschappelijke gemeenschap bestaat grote overeenstemming over hoe de wetenschapsbeoefenaar zich hoort te gedragen en welke gedragingen moeten worden afgewezen als schendingen van de wetenschappelijke integriteit. In Nederland is die overeenstemming terug te vinden in de KNAW notitie Wetenschappelijke Integriteit uit 2001 en de VSNU code wetenschapsbeoefening uit 2004 (aangepast in 2012). Het normatieve kader wordt gevormd door de ALLEA European Code of Conduct for Research Integrity 2011. Daarin worden wetenschappelijk wangedrag en schendingen van wetenschappelijke integriteit als volgt samengevat:

“Research *misconduct* is harmful for knowledge. It could mislead other researchers, it may threaten individuals or society - for instance if it becomes the basis for unsafe drugs or unwise legislation - and, by subverting the public’s *trust*, it could lead to a disregard for or undesirable restrictions being imposed on research.

Research misconduct can appear in many guises:

- *fabrication* involves making up results and recording them as if they were real;
- *falsification* involves manipulating research processes or changing or omitting data;
- *plagiarism* is the appropriation of other people’s material without giving proper credit;
- other forms of misconduct include *failure to meet clear ethical and legal requirements* such as misrepresentation of interests, breach of confidentiality, lack of informed consent and abuse of research subjects or materials. Misconduct also includes *improper dealing* with infringements, such as attempts to cover up misconduct and reprisals on whistleblowers;
- *minor misdemeanours* may not lead to formal investigations, but are just as damaging given their probable frequency, and should be corrected by teachers and mentors.

The response must be proportionate to the seriousness of the misconduct: as a rule it must be demonstrated that the misconduct was committed intentionally, knowingly or recklessly. Proof must be based on the preponderance of evidence. Research misconduct should not include honest errors or differences of opinion. Misbehaviour such as intimidation of students, misuse of funds and other behaviour that is already subject to universal legal and social penalties is unacceptable as well, but is not ‘research misconduct’ since it does not affect the integrity of the research record itself.”